

عنوان مقاله:

تحلیل و بررسی شازده احتجاب گلشیری با دیدگاه ساختگرایانه

محل انتشار:

فصلنامه نقد ادبی، دوره 1، شماره 4 (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسنده:

مریم سیدان - دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

ساختگرایان ادبیات را دارای ساختاری یکسان با زبان می پندارند و در پی گردآوری قواعد نحوی ویژه ای برای آن هستند. ساختگرایی در داستان، بیشتر به بررسی عنصر روایت می پردازد. روایت شناس ساختگرا در پی گردآوری ساختار روایی منسجم و واحدی از حوزه های گوناگون داستان است. در این مقاله، یکی از برجسته ترین رمان های فارسی، شازده احتجاب، (۱۳۴۸) نوشته هوشنگ گلشیری با توجه به برخی دیدگاه های منتقدان ساختگرا همچون ژنت، گرماس، برمون، تودوروف و بارت تحلیل شده است. برای این منظور، ساختار شازده احتجاب در سه سطح بررسی شده است: در سطح نخست که عنوان آن «راوی و زاویه دید در شازده احتجاب» است، زاویه دید، شیوه روایت و راوی یا راویانی بررسی شده که شازده احتجاب را روایت می کنند. سطح دوم به بررسی ساختار روایی شازده احتجاب، و سطح سوم به تحلیل ساختاری این داستان نظر دارد.

کلمات کلیدی:

Structure, Structuralism, Shazdeh Ehtejab, Golshiri, ساختار, ساختگرایی, شازده احتجاب, گلشیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1837395>

